

Partiske højesteretsdommere

Af Herluf
Cohn,
advokat (H),
Hotel Skt. Jørgen,
Julius
Thomsens-
gade 22,
København

DEN ROMANTISKE opfattelse af højesteretsdommerne er lige så almindelig, som den er forkert. Man tror, at Højesteret består af en uvildig gruppe af 14 "ret-sindige" mænd og to "charmerende" damer, der for et rimeligt vederlag gør, hvad

der er menneskeligt muligt for at dømme så retfærdigt som muligt. Man tror, det er ligegyldigt, hvordan afgørelserne træffes, og føler instinktivt, at de er gode og retfærdige.

Desværre er virkelighedens verden helt anderledes.

I moderne ret kræves ikke formelle beviser som "to vidner" eller "skriftlighed". Om noget er bevist overlades til dommerens skøn. Tilliden til, at han ikke tager usaglige hensyn, er kun til stede, hvis han er

fuldstændig upårtisk og giver fyldige begrundelser for afgørelserne.

Givtige voldgiftssager

Højesteretsdommerne er partiske i de fleste sager – fordi de har en mangeårig baggrund i Justitsministeriet, i anklagemyndigheden og i politiet. Og det eneste, der interesserer dem, er, hvor mange penge, de kan tjene. Da deres løn kun er "sølle" kr. 40.000 om måneden, gælder det om at få

domme og kendelser fra hånden så hurtigt som muligt, så de kan beskæftige sig med det, der virkelig giver penge – *voldgiftssagerne*. I dem kan hver dommer tjene kr. 200.000 om måneden. Derfor har de hverken tid til eller interesse i, at deres afgørelser er rigtige eller retfærdige, og derfor begrundes de dem ikke, skønt dette er ulovligt.

De undgår kritik ved at hævne sig på dem, der kritiserer dem, ved at lade dem tabe deres sager.